

ה"ת 50816/05/20 - יאסר הואשלה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 50816-05-20 הואשלה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת רקפת סגל מוהר
מבקש	יאסר הואשלה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה להחזרת תפוס - רכב מסוג טויוטה קורולה מ.ר. 26-285-37 (להלן: "הרכב").

רקע

1. בתאריך 4.5.20 הוגש כנגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירות של קשירת קשר לפשע וסחר בסמים מסוכנים, לפי סעיף 499 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 וסעיפים 13+19א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973.
2. בכתב האישום נטען כי ביום 23.4.20 קשר המבקש קשר לביצוע פשע עם אדם אחר - שדאד ג'רבאן (להלן: "ג'רבאן") לסחור בסמים מסוג קנבוס ולצורך כך נפגשו השניים באותו יום סמוך לשעה 14:15 בדרך צדדית הסמוכה לתחנת דלק באור עקיבא. המבקש הגיע לפגישה ברכב נושא הבקשה ובהגיעו אל המקום העביר מתא המטען של הרכב אל תא המטען של רכבו של ג'רבאן, 4 מארזים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 504.9 גרם נטו.
3. במסגרת כתב האישום הודיעה המשיבה על כוונתה לעתור בבוא העת להכרזה כי המבקש הוא סוחר סמים ולחילוט הרכב, גם משום ששימש לביצוע העבירות.
4. בבקשה שלפני טוען המבקש כי הרכב משמש את בני משפחתו ונחוץ לשימושם היומיומי. בתוך כך מצהיר המבקש כי יהא מוכן להפקיד כל סכום שייקבע על ידי בית המשפט כנגד החזרת הרכב.

5. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי מדובר ברכב העומד במרכז של חקירה שנפתחה כנגד המבקש ביום 17.5.20 בתיק סמים נוסף (פל"א 246830/20) - **להלן: "התיק הנוסף"**, ואשר חקירתו טרם הסתיימה.

6. לאחר שעיינתי בתיק החקירה נושא כתב האישום שהוגש כנגד המבקש וג'רבאן ובתיק החקירה הנוסף, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות בשלב זה.

מתיקי החקירה בהם עיינתי עולה התמונה שלהלן:

א. המבקש הינו צעיר בן 28, לא נשוי ואין לו ילדים. בחקירתו מיום 23.4.20 טען כי הרכב שייך לו, ובחקירתו הנוספת מיום 27.4.20 סיפר כי קנה אותו כ- 4-5 חודשים קודם לכן תמורת סכום של 60,000 ₪. לשאלה מנין היה לו הכסף לרכישת הרכב השיב שמכר את רכבו הקודם והוסיף עליו את הסכום הנותר מכספי משכורתו. עוד סיפר המבקש כי הוא מתגורר בפזורה הבדואית באזור דימונה ביחד עם אמו ושני אחיו, טען כי לא הספיק לעשות ביטוח על הרכב וציין שהוא אינו נוסע בו הרבה.

ב. אחיו של המבקש - סלמה אל הואשלה - מי שהרכב רשום על שמו, נשאל אודות נסיבות רכישת הרכב והשיב כי הרכב שייך למבקש אך רשום על שמו מכיוון שלמבקש "יש עיקולים". לשאלה מי נוהג ברכב זה בדרך כלל, השיב האח: **"לי אין רשיון בכלל, יאסר אח שלי נוהג ברכב הזה"**.

ג. בתיק החקירה הנוסף מיוחס למבקש חשד להחזקת סמים נוספים בכמויות שאינן לצריכה עצמית. תיק זה נפתח ביום 17.5.20 בעקבות חיפוש נוסף שנערך ברכב בעת שהיה במגרש לתפיסת כלי רכב של המשטרה, לאחר שנתפס בעקבות הארוע נושא כתב האישום שהוגש.

7. בבש"פ 498/01 **עריפה עמאש נ' מדינת ישראל**, פד"י נה(3) 241, 244, התווה כב' השופטת דורנר את הפרמטרים הצריכים להישקל לצורך עריכת האיזון הראוי בכגון אלה וקבעה כי:

"בעניין זה הכלל הוא שעל המדינה להציג תשתית ראייתית מספקת, שעל פיה יהא ניתן לקבוע אם אמנם האמצעי של המשך תפיסת הרכב - שהוא אמצעי הננקט במסגרת הליך פלילי ופוגע בזכותו הקניינית של בעל הרכב - הוא מידתי".

במצב הדברים המתואר לעיל, לאור הקשר ההדוק שנמצא לכאורה בין הרכב לכמויות הסמים הגדולות שנתפסו אצל המבקש וברכב עצמו בשתי הפעמים, נראה הסיכוי לחילוטו בסופו של דבר, גבוה. זאת ועוד, כל זמן שהמבקש נתון המבקש נתון במעצר עד תום ההליכים בתיק זה, לא מצאתי הצדקה לשחרור הרכב שלטענתו נחוץ לשימוש בני משפחתו, אלא שהראיות בשני תיקי החקירה משמיטות את הבסיס מתחת לטענה זו.

8. סוף דבר - הבקשה נדחית.

בשולי הדברים אעיר כי לטעמי הגיעה העת להחלטת המשיבה בדבר הגשת או אי הגשת כתב אישום כנגד המבקש גם בגין הסמים שנתפסו בשלב המאוחר יותר, במסגרת התיק הנוסף.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

תיקי החקירה יימצאו בשלכתי ויימסרו לב"כ המשיבה באמצעות פקיד העזר.

ניתנה היום, י"ג תמוז תש"פ, 05 יולי 2020, בהעדר הצדדים.